

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1151/2012 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 21 ноември 2012 година

относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 43, параграф 2 и член 118, първа алинея от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Качеството и разнообразието на продукцията на Съюза от селско стопанство, рибарство и аквакултури са една от важните му силни страни, които осигуряват конкурентно предимство за земеделските производители от Съюза и допринасят значително за неговото живо културно и кулинарно наследство. Това се дължи на уменията и решимостта на земеделските стопани и производители от Съюза, които са запазили традициите живи, като същевременно отчитат разработването на нови производствени методи и материали.
- (2) Гражданите и потребителите в Съюза все по-често търсят продукти, които са качествени и традиционни. Те също така са загрижени за поддържането на разнообразието на селскостопанското производство в Съюза. Това създава

търсене на селскостопански продукти или храни с разпознаваеми специфични характеристики, по-специално свързани с географския им произход.

- (3) Производителите могат да продължат да произвеждат разнообразен асортимент от качествени продукти само ако получават справедливо възнаграждение за своите усилия. За тази цел е необходимо те да могат да информират купувачите и потребителите относно характеристиките на своите продукти в условията на лоялна конкуренция. За това е необходимо също те да могат правилно да идентифицират своите продукти на пазара.
- (4) Прилагането спрямо производителите на схеми за качество, които възнаграждават техните усилия да произвеждат разнообразен асортимент от качествени продукти, може да е от полза за икономиката на селските райони. Това важи в особено голяма степен за по-слабо облагодетелстваните райони, планинските райони и най-отдалечените региони, където секторът на селското стопанство представлява значителна част от икономиката и производствените разходи са високи. По този начин схемите за качество имат възможност да допринесат за политиката за развитие на селските райони, пазарната политика и политиката в подкрепа на доходите в рамките на общата селскостопанска политика (ОСП) и да ги допълнят. По-конкретно те могат да дадат своя принос в райони, в които секторът на селското стопанство е от по-голямо икономическо значение и особено в районите в неблагоприятно положение.
- (5) В приоритетите на политиката „Европа 2020“, определени в съобщението на Комисията, озаглавено „Европа 2020 — Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“, се включват целите за постигане на конкурентоспособна икономика, основана на знания и новаторство, както и насърчаване на икономика с висока трудова заетост, която да доведе до социално и териториално сближаване. Следователно политиката за качество на селскостопанските продукти следва да предостави на производителите правилните инструменти за по-добро идентифициране и популяризиране на тези техни продукти, които имат специфични характеристики, като в същото време предпазва тези производители от нелоялни практики.

⁽¹⁾ ОВ С 218, 23.7.2011 г., стр. 114.

⁽²⁾ ОВ С 192, 1.7.2011 г., стр. 28.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 13 септември 2012 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 13 ноември 2012 г.

- (6) Предвижданият набор от допълващи мерки следва да спазва принципите на субсидиарност и пропорционалност.
- (7) Мерките на политиката за качество на селскостопанските продукти са предвидени в Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета от 10 юни 1991 г. относно установяване на общи правила за определянето, описанието и представянето на ароматизирани вина, ароматизирани напитки на винена основа и ароматизирани коктейли от лозаро-винарски продукти⁽¹⁾; Директива 2001/110/ЕО на Съвета от 20 декември 2001 г. относно меда⁽²⁾, и по-специално член 2 от нея, Регламент (ЕО) № 247/2006 на Съвета от 30 януари 2006 г. за определяне на специфични мерки за селското стопанство в най-отдалечените райони на Съюза⁽³⁾, и по-специално член 14 от него; Регламент (ЕО) № 509/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. относно селскостопански и хранителни продукти с традиционно специфичен характер⁽⁴⁾; Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 г. относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни⁽⁵⁾; Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП)⁽⁶⁾, и по-специално част II, дял II, глава I, раздел I и раздел Ia, подраздел I от него; Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 г. относно биологичното производство и етикетването на биологични продукти⁽⁷⁾; както и Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно определението, описанието, представянето, етикетването и защитата на географските указания на спиртните напитки⁽⁸⁾.
- (8) Етикетването на селскостопанските продукти и храни следва да бъде предмет на общите правила, предвидени в Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно етикетването, представянето и рекламата на храните⁽⁹⁾, и по-специално на разпоредбите, насочени към предотванване от етикетване, което може да обърка или подведе потребителите.
- (9) Съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно политиката за качество на селскостопанските продукти определи постигането на по-голяма съгласуваност и последователност на политиката за качество на селскостопанските продукти като приоритет.
- (10) Схемата за географски указания за селскостопански продукти и храни и схемата за храни с традиционно специфичен характер имат някои общи цели и разпоредби.
- (11) От известно време Съюзът се стреми към подход, който има за цел да опрости регулаторната рамка по отношение на ОСП. Този подход следва да се приложи и за регламентите в областта на политиката за качество на селскостопанските продукти, без това да поставя под въпрос специфичните характеристики на тези продукти.
- (12) Някои регламенти, които са част от политиката за качество на селскостопанските продукти, наскоро бяха преразгледани, но все още не се прилагат в своята цялост. В резултат на това те не следва да бъдат включени в настоящия регламент. Все пак те биха могли да бъдат включени на по-късен етап, след като законодателството бъде приложено в своята цялост.
- (13) С оглед на горепосочените съображения следните разпоредби следва да бъдат обединени в единна правна рамка, която включва новите или актуализирани разпоредби на регламенти (ЕО) № 509/2006 и (ЕО) № 510/2006, както и онези разпоредби от регламенти (ЕО) № 509/2006 и (ЕО) № 510/2006, които се запазват.
- (14) От съображения за яснота и прозрачност Регламент (ЕО) № 509/2006 и Регламент (ЕО) № 510/2006 следва да бъдат съответно отменени и заменени с настоящия регламент.
- (15) Приложното поле на настоящия регламент следва да се ограничи до селскостопанските продукти, предназначени за консумация от човека, изброени в приложение I към Договора, и до списък на продукти извън обхвата на това приложение, които са тясно свързани със селскостопанското производство или с икономиката на селските райони.
- (16) Правилата, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилагат без да се засяга съществуващото законодателство на Съюза по отношение на вина, ароматизирани вина, спиртни напитки, продукти на биологичното земеделие или най-отдалечените райони.
- (17) Обхватът на наименованията за произход и географските указания следва да се ограничи до продукти, за които съществува вътрешноприсъща връзка между характеристиките на продукта или храната и географския произход. Включването в настоящата схема само на определени видове шоколад като захарни изделия е неправилно и следва да бъде коригирано.
- (18) Конкретните цели на защитата на наименованията за произход и географските указания са да се осигурят справедливи приходи за земеделските стопани и производители съобразно качествата и характеристиките на даден продукт или начина му на производство и да се предостави ясна информация за продукти със специфични характеристики, свързани с географския произход, като с това ще се даде възможност на потребителите да правят по-информиран избор при покупка.

(1) ОВ L 149, 14.6.1991 г., стр. 1.

(2) ОВ L 10, 12.1.2002 г., стр. 47.

(3) ОВ L 42, 14.2.2006 г., стр. 1.

(4) ОВ L 93, 31.3.2006 г., стр. 1.

(5) ОВ L 93, 31.3.2006 г., стр. 12.

(6) ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

(7) ОВ L 189, 20.7.2007 г., стр. 1.

(8) ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 16.

(9) ОВ L 109, 6.5.2000 г., стр. 29.

- (19) Осигуряването на еднакво спазване на цялата територия на Съюза на правата на интелектуална собственост, свързани със защитените наименования в Съюза, е приоритетна цел, която може да бъде постигната по-ефективно на равнището на Съюза.
- (20) Рамка на Съюза, която защитава наименованията за произход и географските указания, като предвижда включването им в регистър, спомага за разработването на тези инструменти, тъй като произтичащият от това по-еднакъв подход обезпечава лоялна конкуренция между производителите на продукти, които притежават такива указания, и повишава доверието на потребителите към продуктите. Следва да се предвиди разпоредба за разработването на наименования за произход и географски указания на равнището на Съюза и за насърчаване на създаването на механизми за защитата им в трети държави в рамките на Световната търговска организация (СТО) или на многостранни и двустранни споразумения, като по този начин се допринесе за признаването на качеството на продуктите и на техния производствен модел за фактор, който носи добавена стойност.
- (21) В резултат на опита, придобит от прилагането на Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета от 14 юли 1992 г. относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни⁽¹⁾ и Регламент (ЕО) № 510/2006, е необходимо да бъде намерено решение на някои въпроси, да се изяснят и опростят някои правила и да се рационализират процедурите, свързани с тази схема.
- (22) С оглед на съществуващата практика двата различни инструмента за обозначаване на връзката между продукта и неговия географски произход, а именно — защитеното наименование за произход и защитеното географско указание —, следва да бъдат допълнително определени и запазени. Без да се променя концепцията на тези инструменти, следва да се приемат някои промени в определенията, за да се вземе предвид в по-голяма степен определенията за географски указания, заложено в Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуална собственост, и за да бъдат направени по-прости и по-ясни за разбиране от операторите.
- (23) Селскостопански продукт или храна с такова географско означение следва да отговаря на определени условия, посочени в спецификацията, например конкретни изисквания, които имат за цел опазване на природните ресурси или ландшафта на производствения район или по-хуманно отношение към селскостопанските животни.
- (24) За да получат защита на териториите на държавите-членки, наименованията за произход и географските указания следва да бъдат регистрирани само на равнището на Съюза. От датата на заявлението за такава регистрация на равнището на Съюза държавите-членки следва да могат да предоставят временна закрила на национално равнище без да се засяга вътрешната търговия в Съюза или международната търговия. Закрилата, предоставена от настоящия регламент след регистрация, следва да бъде на разположение в еднаква степен за наименования за произход и географски указания на трети държави, които отговарят на съот-
- ветните критерии и се ползват със закрила в своята страна на произход.
- (25) Процедурата по регистрация на равнището на Съюза следва да дава възможност на всяко физическо или юридическо лице със законен интерес от държава-членка, различна от държавата-членка на подаване на заявлението, или от трета държава, да упражнява правата си чрез уведомяване за своето възражение.
- (26) Вписването в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания следва също да предоставя информация на потребителите и на участниците в търговията.
- (27) Съюзът договаря международни споразумения, включително такива, които се отнасят до закрилата на наименования за произход и географски указания, със своите търговски партньори. С цел да се улесни предоставянето на обществеността на информацията относно защитените по този начин наименования, и по-специално да се осигури закрила и контрол върху начина на използване на тези наименования, наименованията може да се вписват в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания. Освен ако изрично не са определени като наименования за произход в такива международни споразумения, наименованията следва да се вписват в регистъра като защитени географски указания.
- (28) Предвид тяхното специфично естество, следва да се приемат специални разпоредби относно етикетването във връзка със защитените наименования за произход и защитените географски указания, които да изискват производителите да използват подходящи символи на Съюза или означения върху опаковките. В случай на наименования на Съюза използването на такива символи или означения следва да стане задължително, за да направи тази категория продукти и гаранциите, свързани с тях, по-добре известни на потребителите и за да позволи по-лесното идентифициране на тези продукти на пазара, с което да се улеснят проверките. Като се вземат предвид изискванията на СТО, използването на такива символи или означения следва да бъде доброволно за географските указания и наименованията за произход от трета държава.
- (29) Следва да се предостави закрила на наименования, включени в регистъра с цел да се обезпечи почтеното им използване и за да се предотвратят практики, които биха могли да подведат потребителите. Освен това следва да бъдат изяснени начините за гарантиране, че географските указания и наименованията за произход са защитени, особено що се отнася до ролята на организациите на производителите и компетентните органи на държавите-членки.
- (30) Следва да бъдат предвидени специални дерогации, които позволяват за преходни периоди използването на регистрирано наименование заедно с други наименования. Тези дерогации следва да бъдат опростени и пояснени. В някои случаи, за да се преодолеят временни затруднения и

(¹) ОВ L 208, 24.7.1992 г., стр. 1.

- с дългосрочната цел да се гарантира, че всички производители спазват спецификациите, тези дерогации могат да бъдат предоставени за период до 10 години.
- (31) Следва да се изясни обхватът на закрилата, предоставена съгласно настоящия регламент, по-специално по отношение на онези ограничения за регистрация на нови търговски марки, установени в Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките ⁽¹⁾, които са в противоречие с регистрацията на защитени наименования за произход и защитени географски указания, какъвто е вече случаят с регистрацията на нови марки на равнището на Съюза. Подобно пояснение е необходимо и по отношение на притежателите на по-ранни права върху интелектуална собственост, по-конкретно тези, свързани с марки и омонимни наименования, регистрирани като защитени наименования за произход или като защитени географски указания.
- (32) Закрилата на наименованията за произход и географските указания следва да обхване и злоупотребата, имитация и пресъздаване на регистрирани наименования на стоки, както и на услуги, за да се осигури високо равнище на закрила и тя да се хармонизира със закрилата, която се прилага в лозаро-винарския сектор. Когато защитени наименования за произход или защитени географски указания се използват като съставки, следва да се вземе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Насоки за етикетирание на храните, в чийто състав влизат продукти, регистрирани като защитени наименования за произход (ЗНП) или защитени географски указания (ЗГУ)“.
- (33) Наименованията, които вече са регистрирани съгласно Регламент (ЕО) № 510/2006 на 3 януари 2013 г., следва да продължат да бъдат защитени по силата на настоящия регламент и да бъдат включени автоматично в регистъра.
- (34) Конкретната цел на схемата за храни с традиционно специфичен характер е да помогне на производителите на традиционни продукти да информират потребителите относно добавящите стойност специфики на своя продукт. Тъй като обаче са регистрирани само няколко наименования, настоящата схема за храни с традиционно специфичен характер не успя да реализира своя потенциал. Следователно действащите разпоредби следва да бъдат подобвени, изяснени и по-добре насочени, за да стане схемата по-разбираема, функционална и привлекателна за потенциалните заявители.
- (35) Настоящата схема предвижда възможност за регистрация на наименование с цел идентификация, без наименованието да бъде запазено в Съюза. Тъй като този вариант не беше добре разбран от заинтересованите страни, а и защото функцията по идентифициране на традиционните продукти може да се постигне по-добре на равнището на държавите-членки или на регионално равнище, като се прилага принципът на субсидиарност, използването на този вариант следва да се преустанови. С оглед на натрупания опит схемата следва да се занимава единствено със запазването на наименования на територията на Съюза.
- (36) За да се гарантира, че по схемата се регистрират наименования на действително традиционни продукти, следва да се адаптират критериите и условията за регистрация на наименованията, по-специално тези по отношение на определението за „традиционен“, което следва да включва продукти, които са били произвеждани в продължение на значителен период.
- (37) За да се гарантира, че храните с традиционно специфичен характер отговарят на своите спецификации и са съгласувани, организираните в групи производители следва сами да определят продукта в спецификация. Възможността за регистриране на наименование като храна с традиционно специфичен характер следва да е на разположение и за производители от трети държави.
- (38) За да могат да бъдат запазени, храните с традиционно специфичен характер следва да бъдат регистрирани на равнището на Съюза. Вписването в регистъра следва освен това да дава информация на потребителите и на участниците в търговията.
- (39) С цел да се предотврати създаването на условия за нелоялна конкуренция, всеки производител, включително производител от трета държава, следва да може да използва регистрирано наименование на храна с традиционно специфичен характер, при условие че въпросният продукт отговаря на изискванията на съответните спецификации и производителят е включен в система за проверки. За произведени в Съюза храни с традиционно специфичен характер символът на Съюза следва да бъде указан на етикета и следва да бъде възможно да бъде свързан с означението „храна с традиционно специфичен характер“.
- (40) За да бъдат защитени регистрираните наименования от неправомерна употреба или от практики, които биха могли да подведат потребителите, тяхната употреба следва да бъде запазена.
- (41) Условията за използване, предвидени в Регламент (ЕО) № 509/2006, следва да продължат да се прилагат за преходен период по отношение на тези наименования, които вече са регистрирани съгласно Регламент (ЕО) № 509/2006 и които на 3 януари 2013 г. иначе биха останали извън неговото приложно поле.
- (42) Следва да се въведе процедура за регистриране на наименования, които са регистрирани без запазено име съгласно Регламент (ЕО) № 509/2006, която да позволи те да могат да бъдат регистрирани със запазено име.
- (43) Следва също така да бъде създадена разпоредба за преходните мерки, приложими при регистрацията на заявленията, получени от Комисията преди 3 януари 2013.
- (44) Следва да бъде въведено второ ниво системи за качество, основано на термини за качество, които внасят добавена стойност, могат да се популяризират на вътрешния пазар и трябва да се прилагат доброволно. Тези незадължителни термини за качество следва да се отнасят до специфични хоризонтални характеристики във връзка с една или

⁽¹⁾ ОВ L 299, 8.11.2008 г., стр. 25.

- повече категории продукти, методи на селскостопанско производство или специфики на преработката, които се прилагат в конкретни райони. Незадължителният термин за качество „планински продукт“ до момента е в съответствие с условията и ще придаде допълнителна стойност на продукта на пазара. С цел улесняване на прилагането на Директива 2000/13/ЕО, когато етикетването на някои храни може да доведе до объркване на потребителя във връзка с незадължителните термини за качество, включително по конкретно „планински продукти“, Комисията може да приеме насоки.
- (45) За да се предостави на производителите от планинските райони ефективен инструмент за по-успешно предлагане на пазара на продукцията им и да се намали действителният риск от заблуждение на потребителя по отношение на планинския произход на продуктите на пазара, следва да се създаде разпоредба относно определянето на равнището на Съюза на незадължителен термин за качество за планинските продукти. Определянето на планинските райони следва да се основава на общите критерии за класификация, използвани за идентифицирането на планински район в Регламент (ЕО) № 1257/1999 на Съвета от 17 май от 1999 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) ⁽¹⁾.
- (46) Добавената стойност на географските указания и храните с традиционно специфичен характер се базира на доверието на потребителите. Тя е надеждна единствено ако е съпроводена от ефективна проверка и контрол. Тези схеми за качество следва да бъдат предмет на система за мониторинг чрез официални проверки в съответствие с принципите, предвидени в Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните ⁽²⁾, и следва да включват система за проверки на всички етапи на производството, преработката и разпространението. За да се помогне на държавите-членки да прилагат по-добре разпоредбите на Регламент (ЕО) № 882/2004 по отношение на контрола върху географските указания и храните с традиционно специфичен характер, в настоящия регламент следва да се направи позоваване на най-важните членове.
- (47) Операторите следва да бъдат обект на система, която проверява съответствието с продуктовата спецификация, за да се гарантират на потребителя специфичните характеристики на географските указания и на храните с традиционно специфичен характер.
- (48) С цел да се гарантира тяхната безпристрастност и ефективност, компетентните органи следва да отговарят на редица оперативни критерии. Следва да се предвидят разпоредби за делегиране на някои правомощия на контролните органи за извършване на конкретни задачи по контрола.
- (49) Европейските стандарти (стандарти EN), разработени от Европейския комитет по стандартизация (CEN), и международните стандарти, разработени от Международната организация по стандартизация (ISO), следва да се използват за акредитацията на контролните органи, както и от самите органи при тяхната дейност. Акредитацията на тези органи следва да става в съответствие с Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти ⁽³⁾.
- (50) В многогодишните национални планове за контрол и в годишния доклад, изготвени от държавите-членки в съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004, следва да се включи информация за контролните дейности по отношение на географските указания и на храните с традиционно специфичен характер.
- (51) Държавите-членки следва да са оправомощени да начисляват такса за покриване на направените разходи.
- (52) Съществуващите правила по отношение на продължаващата употреба на родови наименования следва да бъдат изяснени, така че родови наименования, които са подобни на наименование или термин, който е защитен или запазен, или са част от него, следва да запазят своя родов статут.
- (53) Датата за установяване на предходност на марка и на наименование за произход или географско указание следва да е датата на подаване на заявлението за регистрация на марката в Съюза или в държавите-членки и датата на заявлението, подадено до Комисията, за защита на наименование за произход или на географско указание.
- (54) Разпоредбите, които регламентират отказа или съвместното съществуване на наименование за произход или географско указание поради противоречие с предходна марка, следва да продължат да се прилагат.
- (55) Критериите, съгласно които последващи марки следва да бъдат отказвани или, ако са регистрирани — да се обявят за невалидни на основание, че противоречат на предходно наименование за произход или географско указание, следва да отговарят на предвидения обхват на закрила на наименованието за произход или географското указание.
- (56) Разпоредбите на системите за установяване на права на интелектуална собственост, и по-специално тези, определени по схемата за качество за наименованията за произход и географските указания или определените съгласно законодателството за марките, следва да не бъдат засегнати от запазването на наименования и от определянето на указания и символи съгласно схемите за качество за храни с традиционно специфичен характер, и за незадължителни термини за качество.

⁽¹⁾ ОВ L 160, 26.6.1999 г., стр. 80.

⁽²⁾ ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30.

- (57) Ролята на групите следва да бъде изяснена и призната. Групите имат важна роля в процеса на подаване на заявления за регистрация на наименования за произход и на географски указания и храни с традиционно специфичен характер, както и при изменения на спецификации и молби за заличаване. Групата може също така да развива дейности, свързани с надзора върху прилагането на закрилата на регистрираните наименования, съответствието на производството с продуктовата спецификация, информацията за регистрираното наименование и неговото популяризиране, както и в общи линии всяка дейност, насочена към повишаване на стойността на регистрираните наименования и ефикасността на схемите за качество. Освен това тя следва да наблюдава позицията на продуктите на пазара. Все пак обаче тези дейности следва да не улесняват нито да водят до неконкурентно поведение, несъвместимо с членове 101 и 102 от Договора.
- (58) За да се гарантира, че регистрираните наименования за произход, географските указания и храните с традиционно специфичен характер отговарят на условията, посочени в настоящия регламент, заявленията следва да бъдат разглеждани от националните органи на заинтересованите държави-членки при спазване на минималните общи разпоредби, включително на националната процедура за предявяване на възражения. Комисията впоследствие следва да проучва заявленията, за да се гарантира, че не са допуснати явни грешки и че законодателството на Съюза и интересите на заинтересованите страни извън държавата-членка на подаване на заявлението са взети предвид.
- (59) Регистрацията като наименования за произход, географски указания и храни с традиционно специфичен характер следва да бъде отворена за наименования, свързани с продукти, произхождащи от трети държави и които отговарят на условията, предвидени в настоящия регламент.
- (60) Символите, указанията и съкращенията, указващи участие в схема за качество, както и съответните права в рамките на Съюза, следва да бъдат защитени в Съюза, както и в трети държави, за да се гарантира, че те се използват за автентични продукти и че потребителите не се въвеждат в заблуждение по отношение на качествата на продуктите. Освен това, за да бъде ефективна закрилата, Комисията следва да разполага с разумни бюджетни ресурси на централизиран принцип в рамките на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) ⁽¹⁾ и в съответствие с член 5 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 г. относно финансирането на Общата селскостопанска политика ⁽²⁾.
- (61) Процедурата за регистрация на защитените наименования за произход, защитените географски указания и храните с традиционно специфичен характер, включително периодите за проучване и представяне на възражение, следва да бъде съкратена и подобрена, по-специално по отношение на вземането на решения. Комисията, като действа при някои обстоятелства с подкрепата на държавите-членки, следва да носи отговорност за вземането на решения за регистриране. Следва да се предвидят процедури, които да дават възможност за изменение на продуктовете спецификации след регистрация и за заличаване на регистрирани наименования, по-специално ако продуктът вече не отговаря на съответната продуктова спецификация или ако дадено наименование вече не се използва на пазара.
- (62) За да се улесни трансграничното подаване на заявления за съвместна регистрация на защитени наименования за произход, защитени географски указания и храни с традиционно специфичен характер, следва да бъдат създадени разпоредби за съответните процедури.
- (63) С оглед на допълването или изменението на някои несъществени елементи от настоящия регламент, на Комисията следва да се делегира правомощие да приема актове в съответствие с член 290 от Договора по отношение на допълването на списъка с продуктите, изброени в приложение I към настоящия регламент, установяването на ограничения и дерогации във връзка с набавянето на фураж в случай на наименования за произход, установяването на ограничения и дерогации във връзка с клането на живи животни или с набавянето на суровини; определянето на правила, с които се ограничават информацията, съдържаща се в продуктовата спецификация; определянето на символите на Съюза; определянето на допълнителни преходни разпоредби, за да се защитят правата и законните интереси на съответните производители или заинтересовани страни; определянето на допълнителните подробности за критериите за допустимост на наименованията на храни с традиционно специфичен характер; определянето на подробни правила относно критериите за незадължителен термин за качество; запазването на допълнителен незадължителен термин за качество, определянето на условията за употребата му и за изменение на тези условия; определянето на дерогации от условията за използване на термина „планински продукт“ и определяне на методи на производство и други критерии, релевантни за използването на посочения незадължителен термин за качество, по-специално определяне на условията, при които се разрешава суровините или фуражите да идват извън планинските райони; установяването на допълнителни правила за определяне на родовия характер на термините в Съюза; определянето на правила за уреждане на употребата на наименованието на сорт растения или порода животни; определянето на правилата за провеждане на националната процедура по предявяване на възражения по отношение на съвместните заявления, свързани с повече от една национална територия, и

⁽¹⁾ ОВ L 277, 21.10.2005 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 209, 11.8.2005 г., стр. 1.

за допълване на правилата за процеса на подаване на заявления, процеса на представяне на възражения, процеса на подаване на заявления за изменение и процеса на заличаване по принцип. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.

- (64) За да се осигурят еднакви условия за прилагането на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия по отношение на определянето на правила за формата на продуктовата спецификация; определяне на подробни правила за формата и съдържанието на регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания; определянето на техническите характеристики на символите на Съюза и означенията, както и на правилата за използването им върху продуктите, включително по отношение на подходящите езикови версии, които да се използват; предоставянето и удължаването на преходните периоди за временни дерогации за използване на защитени наименования за произход и на защитени географски указания; определянето на подробни правила относно формата и съдържанието на регистъра на храните с традиционно специфичен характер; определянето на правила за защита на храните с традиционно специфичен характер, определянето на всички мерки, свързани с формата, процедурите или други технически подробности, необходими за прилагането на дял IV; определянето на правила за употребата на незадължителните термини за качество; определянето на правила относно единната закрила на означенията, съкращенията и символите, отнасящи се до схемите за качество; определянето на подробни правила за процедурите, формата и представянето на заявленията за регистрация и на възраженията; отхвърлянето на заявлението; вземането на решение относно регистрацията на наименование за произход, ако не е постигнато съгласие; определянето на подробни правила за процедурите, формата и представянето на заявлението за изменение, заличаването на регистрацията на защитено наименование за произход, на защитено географско указание или на храна с традиционно специфичен характер; определянето на подробни правила за процедурата и формата на процедурата по заличаване, както и относно представянето на исканията за заличаване. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽¹⁾.
- (65) По отношение на установяването на регистър на защитените наименования за произход, защитените географски указания и храните с традиционно специфичен характер, признати в рамките на настоящата схема, определянето на начините, по които се оповестяват имената и адресите на органите за сертифициране на продукти и регистрирането на наименование, ако не постъпи уведомление за възражение или приемливо мотивирано възражение или

ако е постъпило такова, е било постигнато съгласие, Комисията следва да бъде оправомощена да приема актове за изпълнение без да прилага Регламент (ЕС) № 182/2011,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Цели

1. Настоящият регламент има за цел да помогне на производителите на селскостопански продукти и храни да информират купувачите и потребителите относно характеристиките на продуктите и спецификите на селскостопанското производство на тези продукти и храни, като така се осигурява:

- а) лоялна конкуренция за земеделските стопани и производителите на селскостопански продукти и храни, които имат добавящи стойност характеристики и специфики;
- б) наличието на надеждна информация относно тези продукти, която е на разположение на потребителите;
- в) зачитане на правата върху интелектуалната собственост; и
- г) целостта на вътрешния пазар.

Целта на мерките, установени в настоящия регламент, е да се подкрепят селскостопанските и преработвателните дейности, както и системите за селскостопанско производство, свързани с висококачествени продукти, като по този начин се допринася за осъществяване на целите на политиката за развитие на селските райони.

2. С настоящия регламент се създават „схеми за качество“, които осигуряват базата за идентификацията и, където това е уместно, за защитата на наименования и термини, означаващи или описващи по-конкретно селскостопански продукти, със:

- а) добавящи стойност характеристики, или
- б) добавящи стойност специфики като резултат от използваните методи на селскостопанско производство или на преработка или от мястото на тяхното производство или предлагане на пазара.

Член 2

Приложно поле

1. Настоящият регламент обхваща селскостопански продукти, предназначени за консумация от човека и изброени в приложение I към Договора, както и други селскостопански продукти и храни, изброени в приложение I към настоящия регламент.

С цел да се вземат предвид международни ангажименти или нови производствени методи или материали на Комисията се предоставя правомощието да приема делегираните актове в съответствие с член 56, които допълват списъка на продукти, който се съдържа в приложение I към настоящия регламент. Тези продукти са тясно свързани със селскостопанските продукти или с икономиката на селските райони.

2. Настоящият регламент не се прилага за спиртни напитки, ароматизирани вина или лозаро-винарски продукти съгласно определенията в приложение XI Б към Регламент (ЕО) № 1234/2007, с изключение на винения оцет.

⁽¹⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

3. Настоящият регламент се прилага без да се засягат други конкретни разпоредби на Съюза, свързани с пускането на продукти на пазара, и по-специално с единната обща организация на пазарите и с етикетирането на храните.

4. Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество ⁽¹⁾ не се прилага за схемите за качество, създадени по силата на настоящия регламент.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- (1) „схеми за качество“ означава схемите, създадени съгласно дялове II, III и IV;
- (2) „група“ означава всяка асоциация, независимо от правната ѝ форма, съставена основно от производители или преработватели, работещи с един и същ продукт;
- (3) „традиционен“ означава доказана употреба на вътрешния пазар за период, който позволява предаване от поколение на поколение; този период е най-малко 30 години;
- (4) „етикетиране“ означава всички текстове, данни, търговски марки, производствени марки, изображения или знаци, свързани с дадена храна и нанесени върху опаковка, документ, надпис, етикет, пръстен или яка, които придружават такава храна или се отнасят до нея;
- (5) „специфичен характер“ по отношение на даден продукт означава характерните специфики на производството, които отличават ясно този продукт от други подобни продукти от същата категория;
- (6) „родови термини“ означава наименованията на продукти, които въпреки че са свързани с мястото, региона или държавата, където продуктът е бил първоначално произвеждан или продаван, са се превърнали в общо наименование на продукта в Съюза;
- (7) „етап на производство“ означава производство, преработка или приготвяне;
- (8) „преработени продукти“ означава храни, получени в резултат от преработката на непреработени продукти. Преработените продукти може да съдържат съставки, които са необходими за тяхното производство или им придават специфични характеристики.

ДЯЛ II

ЗАЩИТЕНИ НАИМЕНОВАНИЯ ЗА ПРОИЗХОД И ЗАЩИТЕНИ ГЕОГРАФСКИ УКАЗАНИЯ

Член 4

Цел

Създава се схема за защитени наименования за произход и защитени географски указания с цел да се помогне на производителите на продукти, свързани с даден географски район, като:

- а) се гарантират справедливи приходи съобразно качествата на техните продукти;
- б) се гарантира единна закрила на наименованията като право на интелектуална собственост на територията на Съюза;
- в) се предоставя ясна информация на потребителите относно добавящите стойност специфики на продукта.

Член 5

Изисквания за наименованията за произход и географските указания

1. За целите на настоящия регламент „наименование за произход“ е наименование, което идентифицира продукт:

- а) произхождащ от специфично място, регион или, в изключителни случаи, държава;
- б) чието качество или характеристики се дължат основно или изключително на специфична географска среда с присъщите ѝ природни и човешки фактори; и
- в) чиито етапи на производство се извършват в определения географски район.

2. За целите на настоящия регламент „географско указание“ е наименование, което идентифицира продукт:

- а) с произход от специфично място, регион или държава;
- б) чието качество, репутация или други характеристики се отдават предимно на неговия географски произход; и
- в) на който поне един етап от производствения процес се осъществява в определения географски район.

3. Независимо от параграф 1, някои имена се третират като наименования за произход, дори и суровините за посочените продукти да идват от географски район, по-голям или различен от определения географски район, при условие че:

- а) районът на производство на суровините е определен;
- б) съществуват специални условия за производството на суровините;

⁽¹⁾ ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37.

- в) налище са ред и условия за контрол, за да се гарантира, че условията, посочени в буква б), се спазват; и
- г) въпросните наименования за произход са били признати като наименования за произход в държавата на произход преди 1 май 2004 г.

За целите на настоящия параграф единствено живите животни, месото и млякото могат да се смятат за суровини.

4. За да се вземе предвид специфичният характер на производството на продукти с животински произход, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 относно ограничения и дерогации във връзка с набавянето на фураж в случай на наименования за произход.

Освен това, за да се вземе предвид специфичният характер на някои продукти или райони, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 относно ограничения и дерогации във връзка с клането на живи животни или с набавянето на суровини.

Тези ограничения и дерогации въз основа на обективни критерии вземат предвид качеството или употребата и признатото ноу-хау или природните фактори.

Член 6

Родов характер, конфликти с имена на сортове растения, породи животни, омоними и марки

1. Родовите термини не се регистрират като защитени наименования за произход или защитени географски указания.

2. Наименование не може да се регистрира като наименование за произход или географско указание, когато то е в противоречие с име на сорт растения или порода животни и има вероятност да подведе потребителя по отношение на истинския произход на продукта.

3. Предложено за регистрация наименование, което изцяло или частично е омоним на вече вписано наименование в създадения съгласно член 11 регистър, не може да бъде регистрирано, освен ако не е налище достатъчно разграничение в практиката между условията за местно и традиционно използване и представяне на регистрирания впоследствие омоним и вече съдържащото се в регистъра наименование, като се отчита необходимостта да се осигури равнопоставено третиране на съответните производители и да не се подвеждат потребителите.

Омонимно наименование, което въвежда в заблуждение потребителя, като му внушава, че продуктите идват от друга територия, не се регистрира дори ако наименованието е точно по отношение на действителната територия, район или място на произход на съответните продукти.

4. Наименование, предложено за регистрация като наименование за произход или географско указание, не се регистрира,

когато в светлината на репутацията и известността на дадена марка, както и на продължителността на нейното използване, регистрацията на предложеното наименование като наименование за произход или географско указание би могла да подведе потребителя по отношение на истинската идентичност на продукта.

Член 7

Продуктова спецификация

1. Защитено наименование за произход или защитено географско указание трябва да съответства на спецификация, която включва поне следното:

- а) наименованието, което трябва да бъде защитено като наименование за произход или географско указание, така както се използва в търговията или в говоримия език, но само на езиците, които се използват или в исторически план са били използвани за описанието на конкретния продукт в определения географски район;
- б) описание на продукта, включително на суровините, ако това е приложимо, както и основните физични, химични, микробиологични или органолептични характеристики на продукта;
- в) определяне на географския район, ограничен поради посочената в буква е), подточка i) или подточка ii) връзка, и, ако това е приложимо, подробности, посочващи съответствието с изискванията на член 5, параграф 3;
- г) доказателства, че продуктът произхожда от определения географски район, посочен в член 5, параграфи 1 или 2;
- д) описание на метода на получаване на продукта и, където е приложимо, автентичните и неизменни местни методи, както и информация относно опаковането, ако групата, която подава заявление, реши това и представи достатъчни специфични за продукта основания, че опаковането трябва да се извършва в определения географски район, за да се защити качеството, да се осигури произходът, или да се обезпечи контролът, като се вземе предвид законодателството на Съюза, по-специално законодателството относно свободното движение на стоки и свободното предоставяне на услуги;
- е) подробности за установяване на следното:
- i) връзката между качеството или характеристиките на продукта и географската среда, по смисъла на член 5, параграф 1; или
- ii) при необходимост, връзката между определено качество, репутацията или друга характеристика на продукта и географския произход, по смисъла на член 5, параграф 2;
- ж) наименованието и адреса на органите или, ако са известни, наименованието и адреса на органите, упражняващи контрол за спазването на изискванията относно продуктова спецификация съгласно член 37, и техните конкретни задачи;

з) специфични правила за етикетиране на въпросния продукт.

2. За да се гарантира, че продуктите спецификации предоставят подходяща и сбита информация, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 за определяне на правила, с които се ограничават информацията, съдържаща се в спецификацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, когато такова ограничение е необходимо, за да се избегнат прекомерно обемистите заявления за регистрация.

Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на правила за формата на спецификацията. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

Член 8

Съдържание на заявлението за регистрация

1. Заявлението за регистрация на наименование за произход или на географско указание съгласно член 49, параграф 2 или 5, включва най-малко:

- а) наименованието и адреса на групата заявител и на органите или, ако са известни, на органите, упражняващи контрол за спазването на изискванията относно продуктова спецификация;
- б) спецификацията на продукта, предвидена в член 7;
- в) единен документ, в който се посочва следното:
 - i) основните елементи на спецификацията на продукта: наименование, описание на продукта, включително, когато е приложимо, специфични правила относно опаковането и етикетирането и кратко определение на географския район;
 - ii) описание на връзката между продукта и географската среда или географския произход, по смисъла на член 5, параграф 1 или 2 в зависимост от случая, включително, когато е приложимо, специфични елементи от описанието на продукта или метода на производство за обосновка на връзката.

Освен това, както е посочено в член 49, параграф 5, в заявлението се включва доказателство, че наименованието на продукта е защитено в неговата държава на произход.

2. Документацията на заявлението, посочена в член 49, параграф 4, включва:

- а) наименованието и адреса на групата заявител;
- б) единният документ, посочен в параграф 1, буква в) от настоящия член;
- в) декларация от държавата-членка, че тя смята заявлението, подадено от групата заявител и отговарящо на условията за благоприятно решение, за отговарящо на изискванията на настоящия регламент и на приетите съгласно него разпоредби;

г) данните за публикацията на спецификацията на продукта.

Член 9

Временна национална защита

Всяка държава-членка може, само за определено време, да предостави защита на дадено наименование, по смисъла на настоящия регламент, на национално равнище, която е в сила от датата, на която заявлението е подадено до Комисията.

Тази национална защита се прекратява или на датата, на която е взето решение за регистрация съгласно настоящия регламент, или при оттегляне на заявлението.

Ако дадено наименование не е регистрирано съгласно настоящия регламент, единствено засегнатата държава-членка поема отговорността за последствията от такава национална защита.

Мерките, предприети от държавите-членки съгласно първа алинея, пораждат действие единствено на национално равнище и нямат въздействие върху вътрешната търговия в Съюза или върху международната търговия.

Член 10

Основания за възражение

1. Мотивирано възражение съгласно посоченото в член 51, параграф 2 се приема само ако е получено от Комисията в рамките на срока, установен в посочения параграф и ако:

- а) показва, че изискванията, посочени в член 5 и член 7, параграф 1, не са спазени;
- б) показва, че регистрацията на предложеното наименование би била в противоречие с член 6, параграфи 2, 3 или 4;
- в) показва, че регистрацията на предложеното наименование би застрашила съществуването на изцяло или отчасти идентично наименование или марка или съществуването на продукти, които са били законно на пазара за период от поне пет години преди датата на публикацията, предвидена в член 50, параграф 2, буква а); или
- г) предоставя подробности, на основата на които може да се заключи, че наименованието, за което се иска регистрация, е родов термин.

2. Основанията за възражение се оценяват по отношение на територията на Съюза.

Член 11

Регистър на защитените наименования за произход и защитените географски указания

1. Без да прилага процедурата, посочена в член 57, параграф 2, Комисията приема актове за изпълнение за създаване и поддържане на публично достъпен и актуализиран регистър на защитените наименования за произход и защитените географски указания, признати в рамките на настоящата схема.

2. Географските указания, отнасящи се до продукти от трети държави, които са защитени в Съюза по силата на международно споразумение, по което Съюзът е договаряща страна, могат да бъдат вписвани в регистъра. Ако не са изрично посочени във въпросното споразумение като защитени наименования за произход съгласно настоящия регламент, такива наименования се вписват в регистъра като защитени географски указания.

3. Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на подробни правила за формата и съдържанието на регистъра. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

4. Комисията публикува и редовно актуализира списъка на международните споразумения, посочени в параграф 2, както и списъка на географските указания, защитени съгласно тези споразумения.

Член 12

Наименования, символи и указания

1. Защитените наименования за произход и защитените географски указания могат да се използват от всеки оператор, предлагащ на пазара продукт, който отговаря на съответната спецификация.

2. Създават се символи на Съюза за реклама на защитените наименования за произход и защитените географски указания.

3. В случай на продукти с произход от Съюза, които се предлагат на пазара със защитено наименование за произход или защитено географско указание, регистрирано в съответствие с процедурите, предвидени в настоящия регламент, свързаните с тях символи на Съюза присъстват върху етикета. Освен това регистрираното наименование на продукта следва да бъде разположено в същото зрително поле. Означенията „защитено наименование за произход“ или „защитено географско указание“ или съответните съкращения — ЗНП или ЗГУ — могат да присъстват върху етикета.

4. Освен това върху етикета може да има също: изображения на географския район на произход по член 5 и текстови, графични или символни препратки към държавата-членка и/или региона, на чиято територия е разположен географският район на произход.

5. Без да се засяга Директива 2000/13/ЕО, върху етикетите могат да бъдат използвани колективните географски марки, посочени в член 15 от Директива 2008/95/ЕО, заедно със защитеното наименование за произход или защитеното географско указание.

6. В случай на продукти с произход от трети държави, предлагани на пазара под наименования, вписани в регистъра, върху етикетите могат да присъстват означенията, посочени в параграф 3 или свързаните с тях символи на Съюза.

7. За да се гарантира, че на потребителя се съобщава подходящата информация, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56, в които се определят символите на Съюза.

Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на техническите характеристики на символите на Съюза и означенията, както и на правилата за използването им върху продуктите, предлагани на пазара със защитено наименование за произход или защитено географско указание, включително правила относно подходящите езикови версии, които да се използват. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

Член 13

Защита

1. Защитата на регистрираните наименования обхваща забрана за:

- а) всяко пряко или косвено използване за търговски цели на регистрирано наименование по отношение на продукти, които не попадат в обхвата на регистрацията, в случай че тези продукти са сходни с продуктите, регистрирани под това наименование, или в случай че използването му води до ползи от репутацията на защитеното наименование, включително когато тези продукти са използвани като съставка;
- б) всякаква злоупотреба, имитация или пресъздаване, дори ако е посочен истинският произход на продуктите или услугите или ако защитеното наименование е преведено или придружено от израз, като „стил“, „тип“, „метод“, „както се произвежда във“, „имитация“ или друг подобен израз, включително когато тези продукти са използвани като съставка;
- в) всяко друго фалшиво или подвеждащо означение по отношение на потеклото, произхода, естеството или съществените качества на продукта, което е използвано върху вътрешната или външната опаковка, рекламен материал или документи, касаещи въпросния продукт, и опаковането на продукта в опаковка, която може да създаде погрешна представа за произхода му;
- г) всяка друга практика, която би могла да подведе потребителя относно истинския произход на продукта.

Когато защитено наименование за произход или защитено географско указание съдържа смятано за родово име на продукт, не се смята, че използването на това родово име е в противоречие с първа алинея, буква а) или буква б).

2. Защитените наименования за произход и защитените географски указания не могат да станат родови.

3. Държавите-членки вземат подходящи административни и съдебни мерки за предотвратяване или спиране на неправомерното използване на защитени наименования за произход и на защитени географски указания съгласно параграф 1, които са произведени или предлагани на пазара в съответната държава-членка.

За тази цел държавите-членки определят органи, отговорни за предприемането на тези мерки съгласно процедури, определени от всяка държава-членка.

Тези органи предоставят адекватни гаранции за обективност и безпристрастност и разполагат с необходимия квалифициран персонал и ресурси, необходими за изпълнението на техните задачи.

Член 14

Връзка между марки, наименования за произход и географски указания

1. Когато е регистрирано наименование за произход или географско указание съгласно настоящия регламент, регистрацията на марка, чието използване би нарушило член 13, параграф 1 и която се отнася за продукти от същия клас, получава отказ, ако заявлението за регистрация на марката е подадено след датата на подаване до Комисията на заявлението за регистрация във връзка с наименованието за произход или географското указание.

Марки, регистрирани в нарушение на първа алинея, се обявяват за недействителни.

Разпоредбите на настоящия параграф се прилагат независимо от разпоредбите на Директива 2008/95/ЕО.

2. Без да се засяга член 6, параграф 4, марка, чието използване нарушава член 13, параграф 1, за която има подадено заявление, която е регистрирана или се е наложила в резултат на употреба, ако такава възможност е предвидена в съответното законодателство, добросъвестно и на територията на Съюза преди датата, на която е било представено на Комисията заявлението за предоставяне на защита на наименованието за произход или на географското указание, може да продължи да се използва и да се подновява за съответния продукт, независимо от регистрацията на наименование за произход или на географско указание, при условие че не са налице основания за недействителност или отмяна съгласно Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността⁽¹⁾ или съгласно Директива 2008/95/ЕО. В подобни случаи се разрешава използването на защитеното наименование за произход или на защитеното географско указание, както и използването на съответните марки.

Член 15

Преходни периоди за използване на защитени наименования за произход и на защитени географски указания

1. Без да се засяга член 14, Комисията може да приема актове за изпълнение, с които се предоставя преходен период до пет години, за да се даде възможност продукти с произход от държава-членка или от трета държава, чиито наименования се състоят от или включват наименование, което е в нарушение на член 13, параграф 1, да продължат да използват наименованието, под което са били предлагани на пазара, при условие че отговарящо на условията възражение съгласно член 49, параграф 3 или член 51 показва, че:

- а) регистрацията на наименованието би поставила под въпрос съществуването на отчасти или изцяло идентично наименование; или
- б) тези продукти са били законно предлагани на пазара с това наименование на съответната територия най-малко пет години преди датата на публикуването, посочено в член 50, параграф 2, буква а).

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

2. Без да се засяга член 14, Комисията може да приема актове за изпълнение за удължаване на преходния период, посочен в параграф 1 от настоящия член, до 15 години в надлежно обосновани случаи, ако бъде доказано, че:

- а) посоченото в параграф 1 от настоящия член наименование се е използвало законно, последователно и справедливо поне 25 години преди в Комисията да бъде подадено заявлението за регистрация;
- б) целта на използване на наименованието, посочено в параграф 1 от настоящия член, никога не е била извличането на полза от репутацията на регистрираното наименование и е доказано, че потребителят не е бил, нито би могъл да бъде заблуден по отношение на действителния произход на продукта.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

3. При използването на наименование, посочено в параграфи 1 и 2, държавата на произход се поставя ясно и на видно място върху етикета.

4. За да се преодолеят временни затруднения с дългосрочната цел да се гарантира, че всички производители във въпросния район се съобразяват със спецификацията, държавата-членка може да предостави преходен период до 10 години, считано от датата, на която заявлението е подадено до Комисията, при условие че съответните оператори законно са предлагали въпросните продукти на пазара, използвайки съответните имена непрекъснато най-малко през последните пет години преди подаването на заявлението до органите на държавата-членка и са отбелязали това в националната процедура за предявяване на възражения, посочена в член 49, параграф 3.

Първата алинея се прилага *mutatis mutandis* за защитено географско указание или защитено наименование за произход, отнасящи се до географски район, разположен в трета държава, с изключение на процедурата за предявяване на възражения.

Подобни преходни периоди се указват в документацията на заявлението по член 8, параграф 2.

Член 16

Преходни разпоредби

1. Наименованията, вписани в регистъра, предвиден в член 7, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 510/2006, се включват автоматично в регистъра, посочен в член 11 от настоящия регламент. Приема се, че съответните спецификации са спецификациите, посочени в член 7 от настоящия регламент. Всички специални преходни разпоредби, свързани с тези регистрации, продължават да се прилагат.

⁽¹⁾ ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1.

2. За да се защитят правата и законните интереси на съответните производители или на заинтересованите страни, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 относно допълнителни преходни разпоредби.

3. Настоящият регламент се прилага, без да се засяга, от една страна, правото на едновременно съществуване, признато съгласно Регламент (ЕО) № 510/2006 по отношение на наименованията за произход и на географските указания, и, от друга страна, — на марките.

ДЯЛ III

ХРАНИ С ТРАДИЦИОННО СПЕЦИФИЧЕН ХАРАКТЕР

Член 17

Цел

Създава се схема за храни с традиционно специфичен характер за защита на традиционни методи на производство и рецепти чрез подпомагане на производителите на традиционни продукти при предлагането на пазара и информирането на потребителите относно добавящите стойност специфики на техните традиционни рецепти и продукти.

Член 18

Критерии

1. Едно наименование отговаря на условията за регистрация като храна с традиционно специфичен характер, когато описва специфичен продукт или храна, който (която):

- а) е резултат от начин на производство, преработка или състав, които съответстват на традиционна практика за този продукт или тази храна, или
- б) е произведен (произведена) от суровини или съставки, които традиционно се използват за него (нея).

2. За да бъде регистрирано едно наименование като храна с традиционно специфичен характер, то трябва:

- а) да е било използвано традиционно за този специфичен продукт; или
- б) да е означение за традиционния характер или специфичния характер на продукта.

3. Ако в процедурата по предявяване на възражения съгласно член 51 се докаже, че наименованието се използва и в друга държава-членка или в трета държава, за да се разграничат сходни продукти или продукти, които имат еднакво или подобно наименование, в решението за регистриране, взето в съответствие с член 52, параграф 3, може да се предвиди наименованието на храната с традиционно специфичен характер да бъде придружено с обозначението „приготвено в съответствие с традициите на“, което да бъде непосредствено последвано от наименованието на държавата или на съответния район от нея.

4. Не може да се регистрира наименование, което се позовава единствено на претенции от общ характер, използвани за група от продукти, или на претенции, предвидени в конкретно законодателство на Съюза.

5. За да се осигури гладкото функциониране на схемата, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 относно допълнителните подробности за критериите за допустимост, предвидени в настоящия член.

Член 19

Продуктова спецификация

1. Храна с традиционно специфичен характер трябва да е в съответствие със спецификацията, която включва:

- а) предлаганото за регистрация наименование в подходящите езикови версии;
- б) описание на продукта, включително неговите основни физични, химични, микробиологични или органолептични характеристики, които показват неговия специфичен характер;
- в) описание на начина на производство, който трябва да спазват производителите, включително, при необходимост, естеството и характеристиките на използваните суровини или съставки, както и метода, по който е приготвен продуктът; и
- г) основните елементи, които определят традиционния характер на продукта.

2. За да се гарантира, че продуктите спецификации оставят подходяща и сбита информация, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 за определяне на правила, с които се ограничават информацията, съдържаща се в спецификацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, когато такова ограничение е необходимо, за да се избегнат прекомерно обемистите заявления за регистрация.

Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на правила за формата на спецификацията. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

Член 20

Съдържание на заявлението за регистрация

1. Заявлението за регистрация на наименование на храна с традиционно специфичен характер, посочено в член 49, параграф 2 или 5, включва:

- а) наименованието и адреса на групата заявител;
- б) спецификацията на продукта съгласно член 19.

2. Документацията на заявлението, посочена в член 49, параграф 4, включва:

- а) данните, посочени в параграф 1 от настоящия член; и
- б) декларация от държавата-членка, че тя смята заявлението, подадено от групата заявител и отговарящо на условията за благоприятно решение, за отговарящо на изискванията на настоящия регламент и на приетите в съответствие с него разпоредби.

Член 21

Основания за възражение

1. Мотивирано възражение съгласно посоченото в член 51, параграф 2 се приема само ако е получено от Комисията преди изтичането на срока и ако:

- а) предоставя надлежно обосновани доводи защо предлаганата регистрация е несъвместима с условията по настоящия регламент; или
- б) доказва, че използването на наименованието е законно, известно и икономически значимо за сходни селскостопански продукти или храни.

2. Критериите, посочени в параграф 1, буква б), се оценяват по отношение на територията на Съюза.

Член 22

Регистър на храни с традиционно специфичен характер

1. Без да прилага процедурата, посочена в член 57, параграф 2, Комисията приема актове за изпълнение за създаване и поддържане на публично достъпен актуализиран регистър на храните с традиционно специфичен характер, признати в рамките на настоящата схема.

2. Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на подробни правила за формата и съдържанието на регистъра. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

Член 23

Наименования, символи и означения

1. Наименование, регистрирано като храна с традиционно специфичен характер, може да се използва от всеки оператор, предлагащ на пазара продукт, който отговаря на съответната спецификация.

2. Създава се символ на Съюза, за да се рекламират храните с традиционно специфичен характер.

3. В случай на продукти с произход от Съюза, които се предлагат на пазара като храни с традиционно специфичен характер и които са регистрирани в съответствие с настоящия регламент, върху етикета се поставя символът, предвиден в параграф 2, без да се засяга параграф 4. Освен това наименованието на продукта следва да бъде разположено в същото зрително поле. Означението „храна с традиционно специфичен характер“ или съответното съкращение „ХТСХ“ също може да се посочи върху етикета.

Символът се поставя доброволно върху етикета на храни с традиционно специфичен характер, произведени извън Съюза.

4. За да се гарантира, че на потребителя се предоставя подходящата информация, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 за определяне на символа на Съюза.

Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на техническите характеристики на символа на Съюза и означението, както и на правилата за използването им върху продуктите, означени като храни с традиционно специфичен характер, включително по отношение на подходящите езикови версии, които да се използват. Тези актове за изпълнение се

приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

Член 24

Ограничения на употребата на регистрирани наименования

1. Регистрираните наименования са защитени срещу всякаква злоупотреба, имитация или пресъздаване, или всяка друга практика, способна да подведе потребителя.

2. Държавите-членки правят необходимото търговските описания, използвани на национално равнище, да не водят до объркване с наименованията, които са регистрирани.

3. Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на правилата за защита на храните с традиционно специфичен характер. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

Член 25

Преходни разпоредби

1. Наименованията, регистрирани в съответствие с член 13, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 509/2006, се включват автоматично в регистъра, посочен в член 22 от настоящия регламент. Приема се, че съответните спецификации са спецификациите, посочени в член 19 от настоящия регламент. Всички специални преходни разпоредби, свързани с тези регистрации, продължават да се прилагат.

2. Наименованията, регистрирани в съответствие с изискванията, посочени в член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 509/2006, включително регистрираните съгласно заявленията, посочени в член 58, параграф 1, втора алинея от настоящия регламент, могат да продължат да се използват при условията, предвидени в Регламент (ЕО) № 509/2006, до 4 януари 2023 г., освен ако държавите-членки не използват процедурата, предвидена в член 26 от настоящия регламент.

3. За да се защитят правата и законните интереси на съответните производители или заинтересовани страни, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 за определяне на допълнителни преходни разпоредби.

Член 26

Опростена процедура

1. По искане на група, дадена държава-членка, не по-късно от 4 януари 2016 г., може да представи на Комисията списък на храните с традиционно специфичен характер, които са регистрирани в съответствие с член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 509/2006 и които отговарят на условията на настоящия регламент.

Преди да представи дадено наименование, държавата-членка започва процедура по предявяване на възражение съгласно член 49, параграфи 3 и 4.

Ако в хода на тази процедура се докаже, че наименованието е използвано и във връзка със сходни продукти или продукти, които имат еднакво или подобно наименование, наименованието може да се допълни с термин, определящ неговия традиционен или специфичен характер.

Група от трета държава може да представи такива наименования на Комисията пряко или чрез органите на третата държава.

2. Комисията публикува наименованията, посочени в параграф 1, заедно със спецификациите за всяко от тях, в *Официален вестник на Европейския съюз* в срок от два месеца, считано от получаването им.

3. Прилагат се членове 51 и 52.

4. След като приключи процедурата за възражение, Комисията по целесъобразност коригира вписванията в регистъра, посочен в член 22. Приема се, че съответните спецификации са спецификациите, посочени в член 19.

ДЯЛ IV

НЕЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ТЕРМИНИ ЗА КАЧЕСТВО

Член 27

Цел

Създава се схема за незадължителни термини за качество, за да се улесни предоставянето на информация в рамките на вътрешния пазар за добавящите стойност характеристики или специфики на селскостопанските продукти от техните производители.

Член 28

Национални правила

Държавите-членки могат да поддържат национални правила относно незадължителните термини за качество, които не са включени в обхвата на настоящия регламент, при условие че тези правила съответстват на правото на Съюза.

Член 29

Незадължителни термини за качество

1. Незадължителните термини за качество отговарят на следните критерии:

- а) терминът се отнася до характеристика на една или повече категории продукти или до специфики на селскостопанското им производство или преработка, които се прилагат в конкретни райони;
- б) използването на термина придава стойност на продукта в сравнение със сходни продукти; и
- в) терминът има европейско измерение.

2. Незадължителните термини за качество, които описват технически качества на продуктите с оглед прилагането на задължителни пазарни стандарти и които не са предназначени да информират потребителите за тези качества на продуктите, се изключват от настоящата схема.

3. Незадължителните термини за качество изключват незадължителните запазени термини, които подкрепят и допълват конкретни пазарни стандарти, определени по сектори и по категория на продуктите.

4. За да се вземат предвид особеностите на някои сектори, както и очакванията на потребителя, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 за определяне на подробни правила, свързани с критериите, посочени в параграф 1 от настоящия член.

5. Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на всички мерки, свързани с формата, процедурите или други технически подробности, необходими за прилагането на настоящия дял. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

6. Когато приема делегирани актове и актове за изпълнение в съответствие с параграфи 4 и 5 от настоящия член, Комисията взема предвид съответните международни стандарти.

Член 30

Запазване и изменение

1. За да се вземат предвид очакванията на потребителите, развитието на научно-техническите познания, положението на пазара и промените в пазарните стандарти и в международните стандарти, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 за запазване на допълнителен незадължителен термин за качество и за определяне на условията за употребата му.

2. В надлежно обосновани случаи и за да се вземе предвид правилното използване на допълнителния незадължителен термин за качество, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 за внасяне на изменения в условията за употреба, посочени в параграф 1 от настоящия член.

Член 31

Планински продукт

1. Терминът „планински продукт“ се въвежда като незадължителен термин за качество.

Този термин се използва само за описание на продуктите, предназначени за консумация от човека, включени в списъка в приложение I към Договора, за които:

- а) едновременно и суровините и фуражите за селскостопанските животни, произлизат главно от планински райони;
- б) при преработените продукти, преработката също се извършва в планински райони.

2. За целите на настоящия член „планински райони“ в рамките на Съюза са областите, определени по смисъла на член 18, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1257/1999. За продуктите от трети държави „планински райони“ включва районите, които официално са определени като планински от третата държава или които отговарят на критерии, равностойни на посочените в член 18, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1257/1999.

3. В надлежно обосновани случаи и за да се отчетат природните ограничения, оказващи влияние върху селскостопанското производство в планинските райони, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 за определяне на дерогации от условията за използване, посочени в параграф 1 от настоящия член. По-конкретно на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове за определяне на условията, при които се разрешава суровините или фуражите да идват извън планинските райони, условията при които се разрешава преработката на продуктите да се извършва извън планинските райони в географски район, който следва да се определи, и за определянето на този географски район.

4. За да се отчетат природните ограничения, оказващи влияние върху селскостопанското производство в планинските райони, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 относно определянето на методите на производство и други критерии, свързани със заявлението за незадължителен термин за качество, установен в параграф 1 от настоящия член.

Член 32

Продукт на островно земеделие

Не по-късно от 4 януари 2014 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад по въпроса за нов термин „продукт на островно земеделие“. Този термин може да се използва само за описанието на продукти, предназначени за консумация от човека, които са изброени в приложение I към Договора, суровините за които произхождат от островни райони. Освен това, за да се използва терминът по отношение на преработени продукти, преработката също трябва да се извършва на остров в случаите, когато това оказва съществено въздействие върху специфичните характеристики на крайния продукт.

При необходимост докладът е придружен от подходящи законодателни предложения за запазване на незадължителен термин за качество „продукт на островно земеделие“.

Член 33

Ограничения на употребата

1. Незадължителен термин за качество може да се използва единствено за описание на продукти, които отговарят на съответните условия за употреба.

2. Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на правила за употребата на незадължителните термини за качество. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

Член 34

Мониторинг

Държавите-членки предприемат проверки, въз основа на анализ на риска, за да се гарантира спазването на изискванията на настоящия дял и, в случай на нарушение, прилагат подходящи административни наказания.

ДЯЛ V

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА I

Официални проверки за защитени наименования за произход, защитени географски указания и храни с традиционно специфичен характер

Член 35

Приложно поле

Разпоредбите на настоящата глава се прилагат към схемите за качество от дял II и дял III.

Член 36

Определяне на компетентен орган

1. В съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004 държавите-членки определят компетентния орган или органи, отговорни за официалните проверки, извършвани за удостоверяване на съответствието със законовите изисквания, свързани със схемите за качество, установени от настоящия регламент.

Процедурите и изискванията на Регламент (ЕО) № 882/2004 се прилагат *mutatis mutandis* към официалните проверки, извършвани с цел проверка на съответствието със законовите изисквания, свързани със схемите за качество за всички продукти, включени в приложение I към настоящия регламент.

2. Компетентните органи, посочени в параграф 1, предоставят адекватни гаранции за обективност и безпристрастност и разполагат с необходимия квалифициран персонал и ресурси, необходими за изпълнението на техните функции.

3. Официалните проверки включват:

- a) проверка дали даден продукт отговаря на съответната продуктова спецификация; и
- b) наблюдение на използването на регистрирани наименования за описание на пуснат на пазара продукт, в съответствие с член 13, за наименованията, регистрирани съгласно дял II и, в съответствие с член 24, за наименованията, регистрирани съгласно дял III.

Член 37

Проверка на съответствието с продуктова спецификация

1. По отношение на защитените наименования за произход, защитените географски указания и храните с традиционно специфичен характер, които обозначават продукти с произход от Съюза, проверката за съответствие с продуктова спецификация, преди пускането на продукта на пазара, се извършва от:

- a) един или повече от компетентните органи, посочени в член 36 от настоящия регламент, и/или
- b) един или повече от контролните органи по смисъла на член 2, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 882/2004, които извършват дейност като органи за сертифициране на продукти.

Разходите по такава проверка на съответствието със спецификациите може да са за сметка на операторите, които подлежат на подобни проверки. Държавите-членки също могат да участват в поемането на тези разходи.

2. По отношение на наименованията за произход, географските указания и храните с традиционно специфичен характер, които обозначават продукти с произход от трета държава, проверката за съответствие със спецификациите преди пускането на продукта на пазара се извършва от:

а) един или повече от публичните органи, посочени от третата държава; и/или

б) един или повече от органите за сертифициране на продукти.

3. Държавите-членки оповестяват наименованията и адресите на органите, посочени в параграф 1 от настоящия член, и актуализират тази информация периодично.

Комисията оповестява наименованията и адресите на органите, посочени в параграф 2 от настоящия член, и актуализира тази информация периодично.

4. Без да прилага процедурата, посочена в член 57, параграф 2, Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на начините, по които се оповестяват имената и адресите на органите за сертифициране на продукти, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член.

Член 38

Наблюдение на използването на наименованието на пазара

Държавите-членки съобщават на Комисията наименованията и адресите на компетентните органи, посочени в член 36. Комисията оповестява наименованията и адресите на тези органи.

Държавите-членки извършват проверки въз основа на анализ на риска, за да гарантират спазването на изискванията на настоящия регламент и в случай на нарушения предприемат всички необходими мерки.

Член 39

Делегиране от компетентните органи на контролните органи

1. В съответствие с член 5 от Регламент (ЕО) № 882/2004 компетентните органи могат да делегират специфични задачи, свързани с официалните проверки на схемите за качество, на един или повече контролни органи.

2. Тези контролни органи се акредитират в съответствие с европейския стандарт EN 45011 или ISO/IEC Guide 65 (Общи изисквания към органите, които извършват сертифициране на продукти).

3. Акредитацията, посочена в параграф 2 от настоящия член, може да се извършва единствено от:

а) национален акредитиращ орган в Съюза в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 765/2008; или

б) акредитиращ орган извън Съюза, който е страна по многостранно споразумение за признаване под егидата на Международния форум за акредитация.

Член 40

Планиране и докладване на дейностите по контрол

1. Държавите-членки гарантират, че дейностите по контрол на задълженията по тази глава са изрично включени в отделен раздел в рамките на многогодишни национални планове за контрол в съответствие с членове 41, 42 и 43 от Регламент (ЕО) № 882/2004.

2. Годишните доклади, свързани с контрола на задълженията, установени с настоящия регламент, включват отделен раздел с информацията, предвидена в член 44 от Регламент (ЕО) № 882/2004.

ГЛАВА II

Изключения за някои установени употреби

Член 41

Родови термини

1. Без да се засяга член 13, настоящият регламент не засяга употребата на термини, които са родови в Съюза, дори и родовият термин да е част от наименование, което е защитено по схема за качество.

2. За да се установи дали един термин е станал родов или не, се вземат предвид всички имащи отношение фактори и по-специално:

а) настоящото положение в районите на потребление;

б) съответните законодателни актове на национално равнище или на равнището на Съюза.

3. За да се защитят напълно правата на заинтересованите страни, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 за установяване на допълнителни правила за определяне на родовия характер на термините, посочени в параграф 1 от настоящия член.

Член 42

Сортове растения и породи животни

1. Настоящият регламент не препятства пускането на пазара на продукти, чието етикетирание включва наименование или термин, защитен или запазен съгласно схема за качество, описана в дял II, дял III или дял IV, който включва или съдържа наименование на сорт растения или порода животни, при условие че са изпълнени следните условия:

а) въпросният продукт включва посочения сорт или порода или е получен от тях;

б) потребителите не са подвеждани;

- в) употребата на наименованието на сорта или породата представя лоялна конкуренция;
- г) употребата не извлича полза от репутацията на защитения термин; и
- д) при схемата за качество, описана в дял II, производството и продажбата на продукта са се разпространили отвъд неговия район на произход преди датата на заявлението за регистрация на географското указание.

2. За да се поясни допълнително доколко операторите в хранително-вкусовия сектор имат правото и свободата да използват наименованията на растителни сортове или на животински породи, посочени в параграф 1 от настоящия член, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 относно правила за уреждане на употребата на такива наименования.

Член 43

Връзка с правото на интелектуална собственост

Схемите за качество, описани в дялове III и IV, се прилагат без да се засягат правилата на Съюза или на държавите-членки, които уреждат интелектуалната собственост, и по-специално тези, които се отнасят до наименованията за произход, географските указания и марките, както и правата, предоставени съгласно тези правила.

ГЛАВА III

Указания и символи на схемите за качество и роля на производителите

Член 44

Защита на указанията и символите

1. Указанията, съкращенията и символите, които се отнасят до схемите за качество, могат да се използват единствено във връзка с продукти, произведени в съответствие с правилата на схемата за качество, към която се отнасят. По-специално това се отнася до следните указания, съкращения и символи:

- а) „защитено наименование за произход“, „защитено географско указание“, „географско указание“, „ЗНП“, „ЗГУ“ и свързаните с тях символи, както е предвидено в дял II;
- б) „храна с традиционно специфичен характер“, „ХТСХ“ и свързания с нея символ, както е предвидено в дял III;
- в) „планински продукт“, както е предвидено в дял IV.

2. В съответствие с член 5 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 Европейският земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) може да финансира на централизиран принцип, по инициатива на Комисията или от нейно име, административна помощ във връзка с развитието, подготовката, мониторинга, административното и правното подпомагане, правната защита, разходите по регистрация, разходите по подновяване, разходите по наблюдение на регистрацията на марки, съдебните такси и всички други свързани с тях мерки, необходими, за да се защити използването на указанията, съкращенията и символите, отнасящи се до схемите за качество, от злоупотреба, имитация,

пресъздаване или всяка друга практика, която може да подведе потребителите, в рамките на Съюза и в трети държави.

3. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на правила относно единната защита на указанията, съкращенията и символите, посочени в параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

Член 45

Роля на групите

1. Без да се засягат специалните разпоредби относно организациите на производителите и междубраншовите организации, предвидени в Регламент (ЕО) № 1234/2007, всяка група има право да:

- а) способства, за да се направи необходимото качеството, репутацията и автентичността на нейните продукти да бъдат гарантирани на пазара чрез наблюдение на използването на наименованието в търговията и, ако е необходимо, чрез уведомяване на компетентните органи, както е посочено в член 36, или на всеки друг компетентен орган в рамките на член 13, параграф 3;
- б) предприема действия за гарантиране на подходяща правна закрила на защитените наименования за произход или защитените географски указания и на правата на интелектуална собственост, пряко свързани с тях;
- в) разработва дейности по разгласяване и реклама, насочени към информиране на потребителите относно добавящите стойности специфични на продукта;
- г) разработва дейности, свързани с осигуряване на съответствието на продуктите с тяхната спецификация;
- д) предприема действия за подобряване на ефективността на схемата, включително добиване на нови икономически познания и опит, провеждане на икономически анализи, разпространяване на икономическа информация относно схемата и предоставяне на съвети на производителите;
- е) предприема мерки за повишаване на стойността на продуктите и по целесъобразност да предприема стъпки, насочени към предотвратяване или противодействие на всякакви мерки, които са или могат да бъдат в ущърб на репутацията на тези продукти.

2. Държавите-членки могат да насърчават с административни средства формирането и функционирането на групи на своя територия. Освен това държавите-членки съобщават на Комисията наименованието и адреса на групите, посочени в член 3, точка 2. Комисията оповестява тази информация.

Член 46

Право на използване на схемите

1. Държавите-членки правят необходимото всеки оператор, който спазва правилата за схема за качество, установени в дял II и дял III, да има право да попадне в обхвата на проверката за съответствие, установена съгласно член 37.

2. Операторите, които приготвят и съхраняват продукт, който се предлага на пазара като храна с традиционно специфичен характер, със защитено наименование за произход или защитено географско указание, или които пускат такива продукти на пазара, също са обект на проверките, установени в глава I от настоящия дял.

3. Държавите-членки правят необходимото операторите, които желаят да се придържат към правилата на някоя схема за качество, установена в дялове III и IV, да са в състояние да направят това и участието им да не е възпрепятствано от дискриминация или по друг необоснован обективен начин.

Член 47

Такси

Без да се засягат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 882/2004 и по-специално разпоредбите на глава VI от дял II от него, държавите-членки могат да начисляват такса за покриване на разходите си за управление на схемите за качество, включително на разходите, свързани с обработването на заявленията, възраженията, заявленията за изменения и исканията за заличаване, предвидени в настоящия регламент.

ГЛАВА IV

Процедури по подаване на заявление и регистрация на наименования за произход, географски указания и храни с традиционно специфичен характер

Член 48

Приложно поле на процедурите по подаване на заявления

Разпоредбите на настоящата глава се прилагат към схемите за качество, установени в дял II и дял III.

Член 49

Подаване на заявление за регистрация на наименование

1. Заявленията за регистрация на наименования по схемите за качество, посочени в член 48, могат да се подават единствено от групи, които работят с продуктите, чиито наименования трябва да бъдат регистрирани. В случай на „защитено наименование за произход“ или „защитено географско указание“, което посочва трансграничен географски район, или в случай на наименование на „храна с традиционно специфичен характер“, няколко групи от различни държави-членки или трети държави могат да подадат съвместно заявление за регистрация.

Отделно физическо или юридическо лице може да бъде разглеждано като група, когато се докаже, че са изпълнени следните две условия:

- въпросното лице е единственият производител, желаещ да подаде заявление;
- по отношение на защитените наименования за произход и защитените географски указания посоченият географски район притежава характеристики, които значително се отличават от тези на съседните райони или характеристиките на продукта се отличават от тези на продуктите, произведени в съседните райони.

2. Когато заявлението по схемата, установена в дял II, се отнася до географски район в държава-членка или когато заявлението по схемата, установена в дял III, е изготвено от група, установена в държава-членка, то се адресира до органите на тази държава-членка.

Държавата-членка проучва заявлението по подходящ начин, за да провери дали е обосновано и дали отговаря на условията на съответната схема.

(3) Като част от проверката по параграф 2, втора алинея от настоящия член, държавата-членка открива национална процедура по предявяване на възражение, която осигурява подходящо оповестяване на заявлението и която предвижда разумен период, в рамките на който всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес и е установено или пребивава на нейната територия, да може да подаде възражение по това заявление.

Държавата-членка разглежда приемливостта на възраженията, получени съгласно установената в дял II схема, във връзка с критериите, посочени в член 10, параграф 1, или допустимостта на възраженията, получени съгласно установената в дял III схема, във връзка с критериите, посочени в член 21, параграф 1.

4. Ако след оценката на всички получени възражения съответната държава-членка смята, че изискванията на настоящия регламент са изпълнени, тя може да вземе благоприятно решение и да подаде документацията на заявлението до Комисията. В такъв случай тя информира Комисията за допустимите възражения, получени от физическо или юридическо лице, което законно е пуснало на пазара въпросните продукти, като е използвало съответните наименования непрекъснато в продължение на поне пет години преди датата на оповестяването, посочено в параграф 3.

Държавата-членка взема мерки нейното благоприятно решение да получи публичност и прави необходимото всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес, да има възможност да обжалва.

Държавата-членка прави необходимото текста на продуктовата спецификация, на която се основава нейното благоприятно решение, да бъде оповестен и осигурява електронен достъп до продуктовата спецификация.

По отношение на защитени наименования за произход и защитени географски указания, държавите-членки правят необходимото за публикуването по подходящ начин на версията на продуктовата спецификация, въз основа на която Комисията взема решение съгласно член 50, параграф 2.

5. Когато заявление по схемата, установена в дял II, се отнася до географски район в трета държава или когато заявление по схемата, установена в дял III, е изготвено от група, установена в трета държава, то се подава до Комисията директно или чрез органите на въпросната трета държава.

6. Посочените в настоящия член документи, които се изпращат до Комисията, са съставени на един от официалните езици на Съюза.

7. За да се улесни процесът на подаване на заявления, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56, в които се определят правилата за провеждане на националната процедура по предявяване на възражения по отношение на съвместните заявления, свързани с повече от една национална територия, и се допълват правилата за процеса на подаване на заявления.

Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на подробни правила относно процедурите, формата и представянето на заявленията, включително за заявления, свързани с повече от една национална територия. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

Член 50

Проучване от Комисията и публикуване с оглед представяне на възражения

1. Комисията проучва по подходящ начин всяко заявление, което получава съгласно член 49, за да провери дали то е обосновано и дали отговаря на условията на съответната схема. Това проучване следва да не продължава повече от шест месеца. Когато този срок бъде надхвърлен, Комисията писмено посочва на заявителя причините за забавянето.

Поне веднъж месечно Комисията публикува списъка на наименованията, за които са подадени заявления за регистрация до нея, както и датата им на подаване.

2. Ако въз основа на проведеното проучване в съответствие с параграф 1, първа алинея Комисията прецени, че условията на настоящия регламент са изпълнени, тя публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*:

- а) за заявленията по схемата, установена в дял II — единния документ и препратката към публикацията на продуктовата спецификация;
- б) за заявленията по схемата, установена в дял III — спецификацията.

Член 51

Процедура по предявяване на възражения

1. В рамките на три месеца, считано от датата на публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*, органите на държава-членка или на трета държава, или всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес и е установено в трета държава, могат да подадат уведомление за възражение до Комисията.

Всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес и е установено или пребивава в държава-членка, различна от тази, от която е подадено заявлението, може да подаде уведомление за възражение до държавата-членка, в която е установено, в рамките на срок, който позволява подаването на възражение в съответствие с първа алинея.

Уведомлението за възражение съдържа декларация, че заявлението би могло да нарушава условията, определени в настоящия регламент. Уведомление за възражение, което не съдържа такава декларация, е недействително.

Комисията незабавно препраща уведомлението за възражение до органа, подал заявлението.

2. Ако уведомлението за възражение е подадено до Комисията и е последвано в рамките на два месеца от мотивирано възражение, Комисията проверява допустимостта на това мотивирано възражение.

3. В рамките на два месеца след получаването на допустимо мотивирано възражение, Комисията приканва органа или лицето, подало възражението, и органа, подал заявлението, да започнат подходящ вид консултации в продължение на разумен период, който не надвишава три месеца.

Органът или лицето, подало възражението, и органът, подал заявлението, незабавно започват подходящ вид консултации. Те си предоставят един на друг свързаната с въпроса информация, за да преценят дали заявлението за регистрация отговаря на условията на настоящия регламент. Ако не се стигне до съгласие, тази информация също се предоставя на Комисията.

По всяко време през тези три месеца Комисията може да удължи крайния срок за консултациите с най-много три месеца по искане на заявителя.

4. Ако след съответните консултации, посочени в параграф 3 от настоящия член, публикуваните в съответствие с член 50, параграф 2 данни са били значително изменени, Комисията повтаря проучването, посочено в член 50.

5. Уведомлението за възражение, мотивираното възражение и свързаните с него документи, които са изпратени до Комисията в съответствие с параграфи 1—4 от настоящия член, са на един от официалните езици на Съюза.

6. За да се установят ясни процедури и срокове за подаване на възражение, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 за допълване на правилата на процедурата по представяне на възражения.

Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на подробни правила за процедурите, формата и представянето на възраженията. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

Член 52

Решение за регистрация

1. Ако въз основа на предоставената на Комисията информация от проучването, извършено в съответствие с член 50, параграф 1, първа алинея, Комисията смята, че условията за регистрация не са изпълнени, тя приема актове за изпълнение за отхвърляне на заявлението. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

2. Ако до Комисията не постъпи уведомление за възражение или допустимо мотивирано възражение съгласно член 51, тя приема актове за изпълнение, без да прилага процедурата, посочена в член 57, параграф 2, за регистриране на наименованието.

3. Ако до Комисията постъпи допустимо мотивирано възражение, след съответните подходящи консултации, посочени в член 51, параграф 3, и предвид резултатите от тях, тя:

а) ако е постигнато съгласие, регистрира наименованието с помощта на актове за изпълнение, приети без да прилага процедурата, посочена в член 57, параграф 2, и при необходимост изменя информацията, публикувана съгласно член 50, параграф 2, при условие че тези изменения не са съществени, или

б) ако не е постигнато съгласие, приема актове за изпълнение за вземане на решение относно регистрацията. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

4. Актовете за регистрация и решенията за отхвърляне се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 53

Изменение на продуктова спецификация

1. Група със законен интерес може да подаде заявление за одобрение на изменение в спецификацията на даден продукт.

В заявлението се описват исканите изменения и се излагат основанията за тях.

2. Когато изменението включва едно или повече изменения в спецификацията, които не са несъществени, заявлението за изменения следва процедурата, посочена в членове 49—52.

Ако обаче предлаганите изменения са несъществени, Комисията одобрява или отхвърля заявлението. В случай на одобрение на измененията, включващи промяна на посочените в член 50, параграф 2 елементи, Комисията публикува тези елементи в *Официален вестник на Европейския съюз*.

За да се разглежда дадено изменение като несъществено в рамките на схемата за качество, описана в дял II, то отговаря на следните условия:

- а) не е свързано със съществените характеристики на продукта;
- б) не променя връзката, посочена в член 7, параграф 1, буква е), подточка i) или подточка ii);
- в) не включва промяна в наименованието или в някоя част от наименованието на продукта;
- г) не засяга определения географски район; и
- д) не води до увеличаване на ограниченията върху търговията с продукта или със суровините за него.

За да се разглежда дадено изменение като несъществено в рамките на схемата за качество, описана в дял III, то отговаря на следните условия:

- а) не е свързано със съществените характеристики на продукта;

б) не въвежда съществени промени в метода на производство на продукта; и

в) не включва промяна в наименованието или в някоя част от наименованието на продукта.

Разглеждането на заявлението е съсредоточено върху предложеното изменение.

3. За да се улесни административният процес на подаване на заявление за изменение, включително когато изменението не включва промяна в единния документ и когато се отнася до временна промяна в спецификацията в резултат на налагането на задължителни санитарни или фитосанитарни мерки от публичните органи, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56, за допълване на правилата за процеса на подаване на заявления.

Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на подробни правила за процедурите, формата и представянето на заявленията за изменение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

Член 54

Заличаване

1. По своя инициатива или по искане на всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес, Комисията може да приема актове за изпълнение, за да заличи регистрацията на защитено наименование за произход, на защитено географско указание или на храна с традиционно специфичен характер, в следните случаи:

- а) когато не е осигурено съответствие с условията на спецификацията,
- б) когато в продължение най-малко на седем години на пазара не е бил пуснат никакъв продукт по схемите за храни с традиционно специфичен характер, за защитено наименование за произход или за защитено географско указание.

Комисията може да заличи съответната регистрация по искане на производителите на продукта, предлаган на пазара под регистрираното наименование.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

2. За да се осигури правна сигурност, че всички страни имат възможност да защитят своите права и законни интереси, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 56 за допълване на правилата по отношение на процедурата по заличаване.

Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на подробни правила за процедурите и формата на процедурата по заличаване, както и относно представянето на исканията, посочени в параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 57, параграф 2.

ДЯЛ VI

ПРОЦЕДУРНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА I

Местно селско стопанство и директни продажби

Член 55

Докладване относно местното селско стопанство и директните продажби

Не по-късно от 4 януари 2014 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад по въпроса за нова схема за етикетиране на местното селско стопанство и директните продажби, която да помага на производителите да предлагат своите продукти на местния пазар. Този доклад е насочен към способността на земеделския стопанин да добавя стойност към продуктите си чрез новия етикет и следва да взема предвид други критерии, като например възможностите за намаляване на емисиите на въглероден диоксид и отпадъците посредством къси вериги на производство и разпространение.

При необходимост докладът е придружен от подходящи законодателни предложения за създаването на схема за етикетиране на местното селско стопанство и директните продажби.

ГЛАВА II

Процедурни правила

Член 56

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на определените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 2, параграф 1, втора алинея, член 5, параграф 4, член 7, параграф 2, първа алинея, член 12, параграф 5, първа алинея, член 16, параграф 2, член 18, параграф 5, член 19, параграф 2, първа алинея, член 23, параграф 4, първа алинея, член 25, параграф 3, член 29, параграф 4, член 30, член 31, параграфи 3 и 4, член 41, параграф 3, член 42, параграф 2, член 49, параграф 7, първа алинея, член 51, параграф 6, първа алинея, член 53, параграф 3, първа алинея и член 54, параграф 2, първа алинея, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 3 януари 2013 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 2, параграф 1, втора алинея, член 5, параграф 4, член 7, параграф 2, първа алинея, член 12, параграф 5, първа алинея, член 16, параграф 2, член 18, параграф 5, член 19, параграф 2, първа алинея, член 23, параграф 4, първа алинея, член 25, параграф 3, член 29, параграф 4, член 30, член 31, параграфи 3 и 4, член 41, параграф 3, член 42, параграф 2, член 49, параграф 7, първа

алинея, член 51, параграф 6, първа алинея, член 53, параграф 3, първа алинея и член 54, параграф 2, първа алинея, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощие. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в него дата. Решението не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 2, параграф 1, втора алинея, член 5, параграф, член 7, параграф 2, първа алинея, член 12, параграф 5, първа алинея, член 16, параграф 2, член 18, параграф 5, член 19, параграф 2, първа алинея, член 23, параграф 4, първа алинея, член 25, параграф 3, член 29, параграф 4, член 30, член 31, параграфи 3 и 4, член 41, параграф 3, член 42, параграф 2, член 49, параграф 7, първа алинея, член 51, параграф 6, първа алинея, член 53, параграф 3, първа алинея и член 54, параграф 2, първа алинея, влиза в сила само ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражение в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 57

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета по качеството на селскостопанските продукти. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

ГЛАВА III

Отмяна и заключителни разпоредби

Член 58

Отмяна

1. С настоящия регламент се отменят регламенти (ЕО) № 509/2006 и (ЕО) № 510/2006.

Член 13 от Регламент (ЕО) № 509/2006 обаче продължава да се прилага по отношение на заявления относно продукти извън приложното поле на дял III от настоящия регламент, получени от Комисията преди датата на влизане в сила на настоящия регламент.

2. Позоваванията на отменените регламенти се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието от приложение II към настоящия регламент.

Член 59

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 12, параграф 3 и член 23, параграф 3 обаче се прилагат от 4 януари 2016 г., без да се засягат продуктите, които вече са пуснати на пазара преди тази дата.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 21 ноември 2012 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
A. D. MAVROYIANNIS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СЕЛСКОСТОПАНСКИ ПРОДУКТИ И ХРАНИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 2, ПАРАГРАФ 1

I. Наименования за произход и географски указания

- бира,
- шоколад и негови производни продукти,
- хляб, хлебни изделия, сладкарски и захарни изделия, бисквити и други печива,
- напитки на основата на растителни екстракти,
- макаронени изделия,
- сол,
- естествени клейове и смоли,
- горчица,
- сено,
- етерични масла,
- корк,
- кохинил,
- цветя и декоративни растения,
- памук,
- вълна,
- кошничарска ракета,
- очистен лен,
- кожа,
- кожухарска кожа,
- пера.

II. Храни с традиционно специфичен характер

- готови ястия,
 - бира,
 - шоколад и негови производни продукти,
 - хляб, хлебни изделия, сладкарски и захарни изделия, бисквити и други печива,
 - напитки на основата на растителни екстракти,
 - макаронени изделия,
 - сол.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТИЕТО, ПОСОЧЕНА В ЧЛЕН 58, ПАРАГРАФ 2

Регламент (ЕО) № 509/2006	Настоящ регламент
Член 1, параграф 1	Член 2, параграф 1
Член 1, параграф 2	Член 2, параграф 3
Член 1, параграф 3	Член 2, параграф 4
Член 2, параграф 1, буква а)	Член 3, точка 5
Член 2, параграф 1, буква б)	Член 3, точка 3
Член 2, параграф 1, буква в)	—
Член 2, параграф 1, буква г)	Член 3, точка 2
Член 2, параграф 2, първа до трета алинея	—
Член 2, параграф 2, четвърта алинея	—
Член 3	Член 22, параграф 1
Член 4, параграф 1, първа алинея	Член 18, параграф 1
Член 4, параграф 2	Член 18, параграф 2
Член 4, параграф 3, първа алинея	—
Член 4, параграф 3, втора алинея	Член 18, параграф 4
Член 5, параграф 1	Член 43
Член 5, параграф 2	Член 42, параграф 1
Член 6, параграф 1	Член 19, параграф 1
Член 6, параграф 1, буква а)	Член 19, параграф 1, буква а)
Член 6, параграф 1, буква б)	Член 19, параграф 1, буква б)
Член 6, параграф 1, буква в)	Член 19, параграф 1, буква в)
Член 6, параграф 1, буква г)	—
Член 6, параграф 1, буква д)	Член 19, параграф 1, буква г)
Член 6, параграф 1, буква е)	—
Член 7, параграфи 1 и 2	Член 49, параграф 1
Член 7, параграф 3, букви а) и б)	Член 20, параграф 1, букви а) и б)
Член 7, параграф 3, буква в)	—
Член 7, параграф 3, буква г)	—
Член 7, параграф 4	Член 49, параграф 2

Регламент (ЕО) № 509/2006	Настоящ регламент
Член 7, параграф 5	Член 49, параграф 3
Член 7, параграф 6, букви а), б) и в)	Член 49, параграф 4
Член 7, параграф 6, буква г)	Член 20, параграф 2
Член 7, параграф 7	Член 49, параграф 5
Член 7, параграф 8	Член 49, параграф 6
Член 8, параграф 1	Член 50, параграф 1
Член 8, параграф 2, първа алинея	Член 50, параграф 2, буква б)
Член 8, параграф 2, втора алинея	Член 52, параграф 1
Член 9, параграфи 1 и 2	Член 51, параграф 1
Член 9, параграф 3	Член 21, параграфи 1 и 2
Член 9, параграф 4	Член 52, параграф 2
Член 9, параграф 5	Член 52, параграфи 3 и 4
Член 9, параграф 6	Член 51, параграф 5
Член 10	Член 54
Член 11	Член 53
Член 12	Член 23
Член 13, параграф 1	—
Член 13, параграф 2	—
Член 13, параграф 3	—
Член 14, параграф 1	Член 36, параграф 1
Член 14, параграф 2	Член 46, параграф 1
Член 14, параграф 3	Член 37, параграф 3, втора алинея
Член 15, параграф 1	член 37, параграф 1
Член 15, параграф 2	Член 37, параграф 2
Член 15, параграф 3	Член 39, параграф 2
Член 15, параграф 4	Член 36, параграф 2
Член 16	—
Член 17, параграфи 1 и 2	Член 24, параграф 1
Член 17, параграф 3	Член 24, параграф 2

Регламент (ЕО) № 509/2006	Настоящ регламент
Член 18	Член 57
Член 19, параграф 1, буква а)	—
Член 19, параграф 1, буква б)	Член 49, параграф 7, втора алинея
Член 19, параграф 1, буква в)	Член 49, параграф 7, първа алинея
Член 19, параграф 1, буква г)	Член 22, параграф 2
Член 19, параграф 1, буква д)	Член 19, параграф 1, буква е)
Член 51, параграф 6	Член 54, параграф 1
Член 19, параграф 1, буква ж)	Член 23, параграф 4
Член 19, параграф 1, буква з)	—
Член 19, параграф 1, буква и)	—
Член 19, параграф 2	Член 25, параграф 1
Член 19, параграф 3, буква а)	—
Член 19, параграф 3, буква б)	Член 25, параграф 2
Член 20	Член 47
Член 21	Член 58
Член 22	Член 59
Приложение I	Приложение I (цял II)

Регламент (ЕО) № 510/2006	Настоящ регламент
Член 1, параграф 1	Член 2, параграфи 1 и 2
Член 1, параграф 2	Член 2, параграф 3
Член 1, параграф 3	Член 2, параграф 4
Член 2	Член 5
Член 3, параграф 1, първа алинея	Член 6, параграф 1
Член 3, параграф 1, втора и трета алинея	Член 41, параграфи 1, 2 и 3
Член 3, параграфи 2, 3 и 4	Член 6, параграфи 2, 3 и 4
Член 4	Член 7
Член 5, параграф 1	Член 3, точка 2 и член 49, параграф 1

Регламент (ЕО) № 510/2006	Настоящ регламент
Член 5, параграф 2	Член 49, параграф 1
Член 5, параграф 3	Член 8, параграф 1
Член 5, параграф 4	Член 49, параграф 2
Член 5, параграф 5	Член 49, параграф 3
Член 5, параграф 6	Член 9
Член 5, параграф 7	Член 8, параграф 2
Член 5, параграф 8	—
Член 5, параграф 9, първа алинея	—
Член 5, параграф 9, втора алинея	Член 49, параграф 5
Член 5, параграф 10	Член 49, параграф 6
Член 5, параграф 11	—
Член 6, параграф 1, първа алинея	Член 50, параграф 1
Член 6, параграф 2, първа алинея	Член 50, параграф 2, буква а)
Член 6, параграф 2, втора алинея	Член 52, параграф 1
Член 7, параграф 1	Член 51, параграф 1, първа алинея
Член 7, параграф 2	Член 51, параграф 1, втора алинея
Член 7, параграф 3	Член 10
Член 7, параграф 4	Член 52, параграф 2 и 4
Член 7, параграф 5	Член 51, параграф 3 и член 52, параграфи 3 и 4
Член 7, параграф 6	Член 11
Член 7, параграф 7	Член 51, параграф 5
Член 8	Член 12
Член 9	Член 53
Член 10, параграф 1	Член 36, параграф 1
Член 10, параграф 2	Член 46, параграф 1
Член 10, параграф 3	Член 37, параграф 3, втора алинея
Член 11, параграф 1	член 37, параграф 1
Член 11, параграф 2	Член 37, параграф 2

Регламент (ЕО) № 510/2006	Настоящ регламент
Член 11, параграф 3	Член 39, параграф 2
Член 11, параграф 4	Член 36, параграф 2
Член 12	Член 54
Член 13, параграф 1	Член 13, параграф 1
Член 13, параграф 2	Член 13, параграф 2
Член 13, параграф 3	Член 15, параграф 1
Член 13, параграф 4	Член 15, параграф 2
Член 14	Член 14
Член 15	Член 57
Член 16, буква а)	Член 5, параграф 4, втора алинея
Член 16, буква б)	—
Член 16, буква в)	—
Член 16, буква г)	Член 49, параграф 7
Член 16, буква д)	—
Член 16, буква е)	Член 51, параграф 6
Член 16, буква ж)	Член 12, параграф 7
Член 16, буква з)	—
Член 16, буква и)	Член 11, параграф 3
Член 16, буква й)	—
Член 16, буква к)	Член 54, параграф 2
Член 17	Член 16
Член 18	Член 47
Член 19	Член 58
Член 20	Член 59
Приложение I и приложение II	Приложение I (дял I)